

РЕШЕНИЕ

№ 1005

гр. Перник, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д.М.М.

при участието на секретаря С.И.М.

като разгледа докладваното от Д.М.М. Гражданско дело № 20231720102879 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 от ГПК.

Производството е образувано по искова молба на Б. К. Г. с ЕГН: *****, с адрес: гр. *****, ул.***** № ** в качеството му на наследник на починалата Д.К. Г.а, ЕГН: ***** и на 1/6 ид.ч. от наследството на същия,

ЧЕ НЕ ДЪЛЖИ на ответника „Топлофикация - Перник” АД, ЕИК: 113012360 с адрес на управление: гр. Перник, кв. „Мошино”, ТЕЦ „Република”,

1/ 6 от сумите по Изпълнителен лист, издаден на 25.02.2011 г., издаден по ч.гр.д. № 2317 по описа на ПРС за 2010 година, възлизащи на:

сумата 213.42 **лева** главница /представляващи 1/6 част от общия размер на главницата от 1280.52 лева/, за неплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2007г. до 30.04.2009г;

сумата 67.14 **лева** - законна лихва за забава на месечните плащания /представляващи 1/6 част от общия размер на законната лихва от 402.85 лева/ за периода 01.07.2007г. до 16.03.20Юг., както и направените по делото разноси в общ размер на:

сумата **20.08 лв.**, / представляващи 1/6 част от общия размер на същите - 120.50 лева/, като погасени по давност; респективно ответникът не притежава правото на принудително изпълнение по горесцитирания изпълнителен лист и за посочената сума спрямо длъжника;

Претендира присъдени и направени разноси, съобразно представените доказателства

Ответникът не е депозирал отговор в срок.

В съдебно заседание ищецът се представлява като поддържа вече изложеното с писмена молба. Ответникът не се представлява. Оспорва иска с депозирана по делото молба.

Съдът, след като прецени събраните по делото релевантни за спора доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с обективно, кумулативно съединени искове с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. 124, ал. 1 ГПК.

Разпоредбата на чл. 439 ГПК предоставя възможност на длъжника за защита срещу материалната незаконосъобразност на принудителното изпълнение. Предмет на спора по предявения отрицателен установителен иск по чл. 439 ГПК е

отричаното от ищеца право на принудително изпълнение за вземането на ответника поради погасяването му по давност, въз основа на факти, непреклюдирани от формираната сила на пресъдено нещо и водещи до погасяване на възникналото и претендирано право на вискателя или на отговорността на длъжника

В този смисъл е и съдебната практика:

Решение № 105 от 18.09.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2978/2018 г., IV г. о., ГК и Решение № 71 от 24.07.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2576/2018 г., III г. о., ГК.

В хипотеза на предявен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК в доказателствена тежест на ищеца е да установи единствено правния си интерес от търсената искова защита.

В тежест на ответната страна е да установи, че в нейна полза съществува изискуемо вземане – в конкретния случай настъпването на такива факти, водещи до прекъсване на давността за вземането (така ТР № 8/2012 г. на ОСГТК).

Наличието на изпълнителен титул и изпълнително дело, образувано по искане на вискателя „Топлофикация – Перник“ АД за събиране на процесните вземания, свидетелства за правния му интерес от предявяване на отрицателните установителни искове.

Без правно значение е дали длъжникът ищец е конституиран като страна в изпълнителното производство.

Установи се също, че този ищец изрично е приел наследството на своя наследодател, поради което субективните предели на изпълнителния лист се разпростират и спрямо него по арг. чл. 429, ал. 2 ГПК.

Не е налице твърдяната недопустимост на настоящото производство.

Съгласно съдебната практика - Решение № 60282 от 19.01.2022 г. на ВКС по гр. д. № 903/2021 г., III г. о., ГК, в което се приема, че длъжникът има правен интерес от установяване, че не дължи изпълнение на погасено по давност вземане,

за което е налице изпълнително основание /влязло в сила съдебно решение/, въз основа на което е издаден изпълнителен лист, независимо от това дали е налице висящ изпълнителен процес. Наличието на изпълнителен титул в полза

на кредитора, въз основа на който той може да инициира по всяко време изпълнително производство, обуславя интереса на длъжника да иска установяване, че вземането е погасено по давност. Това е така, защото само давността може

да изключи принудителното изпълнение, но пред съдебния изпълнител длъжникът не може да се позове на нея и съдебният изпълнител не може да я зачете.

По фактите :

В края на м. 07.2022 г. при посещение на кантората на ЧСИ С. Б. по повод

проверка на изпълнително дело, по което е страна починалата съпруга и конституиран като наследник на същата, а тя от своя страна явяваща се наследник на

починалия си брат - Б.К.С. - описан длъжник по делото и по изпълнителния лист представен на ЧСИ, се установява, че по молба на ответника „Топлофикация - Перник“ АД, ЕИК: 113012360 и въз основа на Изпълнителен

лист от 25.02.2011г., издаден по ч.гр.д. № 2317 по описа на ПРС за 2010г., 6 състав и на името на длъжник Б.К.С. е било заведено изпълнително дело № 2384/2020 г. за събиране на сумите по листа, а именно - за

събиране на сумите в размер на 1280.52 лв. - главница, за неплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2007г. до 30.04.2009г., сумата от 402.85 лв. - законна лихва за забава на месечните плащания за периода 01.07.2007г. до

16.03.2010г., ведно със законната лихва върху главницата считан от датата на подаване на заявлението 25.03.2010г., до окончателно изплащане на вземането, както и направените по делото разноси в размер на 120.50 лв.

Горепосоченият изпълнителен лист е издаден от ПРС срещу лицето Б.К.С., ЕГН: ***** - починал на 12.12.2015 г. много преди завеждане на настоящото изпълнително дело, а именно на 25.02.2011 г.

Установено е, че въз основа на посочения изпълнителен лист е имало предходно изпълнително дело, а именно - изп.д. № 260/2011г., по описа на ЧСИ Е. Д., нещо което е отразено върху гърба на изпълнителния лист, със отразена дата на последно изпълнително действие - 16.05.2011 г.

ИД № 2384/2020 г. по описа на ЧСИ Б. е образувано по ИЛ от 25.02.2011 г. издаден по ч.гр.д. № 2317 / 2010 г. по описа на ПРС.

Срещу брата на починалата съпруга Д.К. Г.а - Б.К.С. е заведено изпълнително дело № 2384/2020 г. по описа на ЧСИ Б. на 22.12.2020г. с молба със съответен вх. № 23696/22.12.2020 г.

Непосредствено след образуване на това ИД пред ЧСИ последния е разпоредил извършване на справки от 23.12.2020 г. на главния длъжник Б.К.С. в НАП, НОИ, КАТ и в РБСС, както и се изготви ПДИ до длъжника и съответното съобщение.

Преди това са изготвени искания № 939/11.01.2021 г. до ДАЕУ относно осигурени лица, изх. № 937/11.01.2021 г. също до ДАЕУ относно наличните ТД, с изх. № 938/11.01.2021 г. до ДАЕУ за налична пенсия и са входираны: справка с вх. №

1133/11.01.2021 г. за налична пенсия от което е установено, че лицето е починало на 12.12.2015 г. и е с прекратена регистрация в НОИ, с вх. № 1132/11.01.2021 г. от НАП от която се установява че няма данни за активни ТД, както и е

входирана справка от НАП от която се установява, че няма данни за периода за осигуряване на лицето.

През м. 12.2020 г. ЧСИ е изготвил искане от 23.12.2020 г. до ТД на НАП относно данни по реда на чл. 191 ДОПК, второ искане с изх. № 30621/23.12.2020 г. до БНБ с оглед установяване на налични банкови сметки на Б.С. и е

входирана информация за налични банкови сметки № 31/04.01.2021 г. от което се установява че няма банкови сметки на негово име.

Съобразно постъпилата справка с пълните данни на длъжника Б.К.С. на 14.01.2021 г. от които се установява, че длъжника е починал, като върху нея ЧСИ е разпоредил на 15.01.2021 г., да се изиска от Кметство Изток при

Община Перник удостоверение за наследници на длъжника, като е изготвено и съответното писмо с изх. № 2150/15.01.2021 г. и е входирано искане от представител на вискателя с вх. № 8358/08.02.2021 г. за извършване на справки и

конституиране на наследниците на Б.К.С. в качеството им на длъжници.

Видно от постъпилото удостоверение за наследници на Б.К.С. с вх. № 14346/12.03.2021 г. се установява, че неговите наследници са: Д.К. Г.а -

сестра, С.К.С. - брат на длъжника и починал на

30.06.2008 г. и от своя страна оставил за наследници - децата си - М.С. В.а и С.С.К..

Непосредствено след това ЧСИ на 12.03.2021 г. е изготвил Постановление с което конституира Д.К. Г.а, М.С. В.а и С.С.К. в качеството им на длъжници по изпълнителното дело срещу Б.К.С..

Изготвена е ПДИ изх. № 58995/15.12.2021 г. до С.С.К. в качеството му на наследник на Б.К.С. според която и към 15.12.2021 г. задължението е в общ размер на 1040.86 лева - неполучена от същия.

Изготвена е втора ПДИ изх. № 58993/15.12.2021 г. до Д.К. Г.а в качеството и на наследник на Б.К.С. според която и към 15.12.2021 г. задължението е в общ размер на 2008.44 лева - неполучена от същия и е

изготвена трета ПДИ изх. № 58994/15.12.2021 г. до М.С. В.а в качеството и на наследник на Б.К.С. според която и към 15.12.2021 г. задължението е в общ размер на 1040.86 лева - неполучена от същия.

Последвала е молба от взискателя с вх. № 5777/18.02.2022 г. с искане за извършване на справки и налагане на запови на длъжниците.

Сторено е искане с изх. № 18430/28.04.2022 г. до БНБ за установяване на банковите сметки на Д.К. Г.а, второ искане с изх. № 18431/28.04.2022 г. до ДАЕУ за установяване на ТД на същото лице, трето искане с изх. №

18432/28.04.2022 г. до ДАЕУ за установяване на налична пенсия, като е изготвено ново искане с изх. № 18433/28.04.2022 г. до БНБ за установяване на банковите сметки на М.С. В.а, второ искане с изх. № 18434/28.04.2022

г. до ДАЕУ за установяване на ТД на същото лице, трето искане с изх. № 18435/28.04.2022 г. до ДАЕУ за установяване на налична пенсия. Допълнително са изготвени и искания с изх. № 18436/28.04.2022 г. до БНБ за установяване на

банковите сметки на С.С.К., второ искане с изх. № 18437/28.04.2022 г. до ДАЕУ за установяване на ТД на същото лице, трето искане с изх. № 18438/28.04.2022 г. до ДАЕУ за установяване

на налична пенсия, както и отново

искане до БНБ с изх. № 18439/28.04.2022 г. до БНБ относно информация за банковите сметки на вече починалия длъжник Б.С., второ искане с изх. № 18440/28.04.2022 г. до ДАЕУ за установяване

на ТД на същото лице, трето

искане с изх. № 18441/28.04.2022 г. до ДАЕУ за установяване на налична пенсия

Постъпила е информация с вх. № 17773/28.04.2022 г. за наличен ТД на името на М. В.а и върху същата е разпоредено от ЧСИ на 03.05.2022 г. - да се наложи запов на ТВ, от втората справка с

вх. № 17774/28.04.2022 г. на името

на същото лице няма отразено получаване на пенсия.

Постъпила е и информация за банковите сметки на лицето М. В.а с вх. № 17655/28.04.2022 г. с налични такива и е разпоредено от ЧСИ на 03.05.2022 г. да се наложи запов на същите.

Постъпила е и информация за банковите сметки на лицето С.К. с вх. № 17656/28.04.2022 г. с налични такива и е разпоредено от ЧСИ на 03.05.2022 г. да се наложи запов на същите, а от постъпилата информация с вх. 0

17775/28.04.2022 г. на името на С.К. се установява, че няма налично осигуряване, както и се установява от справка с вх. № 17776/28.04.2022 г. че С.К. получава пенсия от 314.50 лева.

Постъпила е и информация за банковите сметки на лицето Д.К. Г.а с вх. № 17654/28.04.2022 г. с налични такива и е разпоредено от ЧСИ на 03.05.2022 г. да се наложи запов на същите, а от вохидарана справка то НАП № 17771/28.04.2022 г. се установява, че същата няма ТД, а от справка с вх. № 17772/28.04.2022 г. че същата получава пенсия от 350 лева.

По отношение на действителния длъжник и от справка с вх. № 17657/28.04.2022 г. - Б.С. се установява, че няма данни за банкови сметки и от

справката с вх. № 17777/28.04.2022 г. че няма активни ТД на негово име, а от справката с вх. № 17778/28.04.2022 г. от НОИ се установява, че лицето е починало.

Последващия документ в делото е разпореждане от 15.07.2022 г. с правно основание чл. 434 от ГПК и се налагат запори на сметките на длъжника и да му се връчат съобщения в този смисъл.

Изготвено е съобщение № 31139/15.07.2022 г. до М. В.а, запорно съобщение изх. № 31140/15.07.2022 г. до работодателя на М. В.а, запорно съобщение изх. № 31137/15.07.2022 г. до

Юробанк България АД за М.

В.а, запорно съобщение изх. № 31136/15.07.2022 г. до ЦКБ АД за М. В.а.

Последващия документ в делото е отново разпореждане от 15.07.2022 г. с правно основание чл. 434 от ГПК и се налагат запори на сметките на длъжника и да му се връчат съобщения в този смисъл.

Изготвено е съобщение № 31135/15.07.2022 г. до С.К., запорно съобщение изх. № 31133/15.07.2022 г. до Ти Би Ай Банк, запорно съобщение изх. № 31132/15.07.2022 г. до Юробанк България АД

за С.К., запорно съобщение изх. № 31130/15.07.2022 г. до ЦКБ АД за С.К., запорно съобщение изх. № 31131/15.07.2022 г. до Транскард.за С.К., запорно съобщение изх. №

31128/15.07.2022 г. до ПИБ за С.К., запорно съобщение изх. № 31129/15.07.2022 г. до АЙКАРД за С.К., запорно съобщение изх. № 31127/15.07.2022 г. до ДСК АД за С.К.,

запорно съобщение изх. № 31125/15.07.2022 г. до ПЕЙНЕТИКС за С.К., запорно съобщение изх. № 31126/15.07.2022 г. до Интеренешънъл Асет Банк за С.К..

Последващия документ в делото е отново разпореждане от 15.07.2022 г. с правно основание чл. 434 от ГПК и се налагат запори на сметките на длъжника и да му се връчат съобщения в този смисъл за

Д. Г.а.

Изготвено е съобщение № 31119/15.07.2022 г. до Д. Г.а, запорно съобщение изх. № 31117/15.07.2022 г. до ДСК, справка в КАТ е извършена на 15.07.2022 г. за налични МПС и съобщение изх. №

31120/15.07.2022 г. до КАТ за налични МПС на името на Д. Г.а,

Това са последните документи по това производство.

До момента не са налице конституирани наследниците на починалата наследница на задължения Д. Г.а, която се явява наследник на основния длъжник по изпълнителния лист - Б.К.

Симов, но това е без правно значение доколкото изпълнителното производство в крайна сметка продължава и към днешна дата.

След запознаване с изпълнителното дело и на 30.01.2023 г. е депозирано заявление с вх. № 4846/30.01.2023 г. по силата на което - ЧСИ С. Б. да прекрати производството по изпълнителното дело, но до

днес това не е сторено, а напротив, той е отказал да го стори.

Отделно от горното и за да се предотврати настоящия процес на взискателя по ел. поща на адв. * - *****@**** ** на 18.05.2023 г. в 20.41 ч. е изпратено заявление - възражение по силата на

което е искано в 3 /три/ дневен срок от получаването му да се отпишат от регистъра на длъжниците и счетоводните регистри на ответника всички вземания описани в ИЛ издаден по ч.гр.д. № 2317 / 2010 г.

ПРС, 6 състав и ИД № 2384/2020 г. по описа на ЧСИ, като в указания срок произнасяне няма.

На 07.06.2023 г. в пощенската кутия на адв. В. е постъпило и той е получил срещу подпис писмо с изх. № ИП-229/30.05.2023 г. по силата на което изрично е заявено че заявлението е оставено без

уважение, тъй като посоченото изпълнително дело не е погасено по

давност.

До момента на образуване на ИД на 22.12.2020 г. и от датата на последното изпълнително действие по предходното изп. дело на 16.05.2011 г. от взыскателя реално не са извършвани и никакви годни да

спрат или прекъснат давността изпълнителни действия за конкретното вземане по ИЛ от 25.02.2011 г.

При ЧСИ Б. е установено, че на гърба на ИЛ от 25.02.2011 г. е поставен печат върху който е нанесена информация относно предходно образувано и прекратено по силата на чл. 433, ал. 1 т. 8 от ГПК

изпълнително дело № 260/2011 г., образувано на неznайно каква дата /липсва отбелязване/, с отразена дата на връчване на ПДИ на 16.05.2011 г. и дата на прекратяване на ИД на 14.01.2020 г. описано от ЧСИ Е. Д..

При ЧСИ Е. Д. е депозирано заявление вх. № 02887/14.06.2023 г. с което реално е поискано да му се издаде съответното удостоверение със съдържание по заявлението приложено към настоящото дело и касателно ИД № 260/2011 г., ЧСИ Е. Д. на свой ред е издала и предоставила срещу подпис Писмо изх. № 02403/14.06.2023 г. от което се установява, че:

ИД № 260/2011 г. е образувано на основание молбана взыскателя с вх. № 03136/03.05.2011 г. с изпълнителен лист от 25.02.2011 г. издаден по ч.гр.д. № 2317/2010 г. ПРС, като на 10.05.2011 г. е изготвена ПДИ. като длъжника е търсен за

връчванена адрес, но не е открит. Разлепено е уведомление. Отделно е посочено, че по изпълнителното дело в смисъла на сега действащия закон - „валидно изпълнително действие” не е извършвано валидно действително действие, по

стария закон са извършвани само справки и по изпълнителното дело няма постъпили суми. На 14.01.2020 г. изпълнителното дело № 260/2011 г. е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 и изпълнителния лист е върнат на взыскателя.

От всичко гореизложено и от направената справка по изпълнителното дело се установява, че производството по второто ИД е образувано на 22.12.2020 г. въз основа на изпълнителен лист от 25.02.2011 г. издаден по гр. дело № **2317 / 2010 г.** по описа на ПРС.

Изпълнителният лист е бил издаден в закрито производство по реда на чл. 410 и следващите от ГПК за твърдени задължения за **периода м. 01.05.2007 г. до 30.04.2009 г.** за адрес гр. *****, ул. „** *****” бл. *, вх. *, ап. ***

По изпълнителен лист взыскателят претендира сума, представляваща за него непогасено задължение за този период от Б.К.С. в размер на общо задължение от **1280.52 лв.** главница за **периода м. 01.05.2007 г. до**

30.04.2009 г. ведно със законната лихва в размер на 402.85 лева за периода от 01.07.2007 г. до 16.03.2010 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението - 25.10.2010 г.

до окончателното изплащане на вземането и направените разноси по делото в общ размер на 120.50 лева.

Първоначално въз основа на посоченият лист е било образувано изпълнително дело № 260/2011 г. по опис на ЧСИ Е. Д..

Видно от печата, поставен на гърба на изпълнителния титул делото не се установява кога е било образувано това ИД, налице е само датата на връчване на ПДИ - 16.05.2011 г. и датата на прекратяването

му 14.01.2020 г., което само по себе

си и с оглед физическото унищожение на ИД № 260/2011 г. не може да се установи коя е датата на последното изпълнително действие, а това в настоящия случай като задължение да се установи лежи у

ответното дружество и следва да се приеме, че именно то е това което следва да установява изпълнителни действия и времето през което са извършвани за да се установи прекъсване на давността със такива в негова полза.

ЧСИ е прекратил изпълнителното дело на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК с влязло в законна сила Постановление за прекратяване, като едва ли това е датата отразена върху печата му 14.01.2020 г., но и

установяване на датата на прекратяването на това ИД също е в тежест на ответното дружество, вкл. и че през времето от образуване на първото ИД пред ЧСИ Е. Д. до момента на прекратяването

му на 14.01.2020 г. са предприемани каквито и да било изпълнителни действия годни да спрат или прекъснат давността на вземанията.

Ако се приеме, че датата на връчване на ПДИ 16.05.2011 г. /ако съдържа и данни за налагане на запор или друго действие спрямо длъжника/ е последното такова, то 9 г., 6 месеца и 6 дни по късно и след

нея е образувано второто изп. дело при ЧСИ Б. по искане на вискателя "Топлофикация - Перник" АД, ЕИК: 113012360 и въз основа на процесния лист е образувано второ изпълнително дело, а именно изп.д. № 2384/2020., по описа на ЧСИ С. Б. отново срещу починал

Б.К.С. в качеството му на длъжник.

По това второ дело спрямо длъжника Б.К.С. /починал/ няма предприети каквито и да било реални действия годни да спрат или прекъснат давността на претендираните вземания, а освен това и да са предприемани такива,

то това е станало след като са изтекли всички възможни давностни срокове за търсене на изпълнение на вземанията - 3 годишни или 5 годишни такива.

Съгласно трайно установената практика на ВКС изрично се приема допустимостта на отрицателен установителен иск за недължимост на вземане, признато на несъдебно изпълнително основание, поради изтекла, след прекратяване на

изпълнителното производство, образувано въз основа на издадения на това основание изпълнителен лист, погасителна давност, включително такъв иск е допустим независимо дали за събирането на това вземане има висящо изпълнително

производство към момента на предявяването му или не.

Такъв интерес е налице и когато е постановено решение, с което е установено вземането. Това разрешение е възприето, доколкото правната сфера на ищеца се явява накърнена и само въз основа на съществуващия в полза на кредитора

(бивш вискател) изпълнителен титул, който материализира вземане, отричането на което, въз основа на факти, настъпили след приключване на производството, в което е издадено изпълнителното основание, ищецът има интерес да

установи.

Достатъчен е безспорният интерес на ищеца от осуетяване възможността за инициране на ново изпълнително производство, като тук е без правно значение за интереса от иска е дали кредиторът е отписал едно свое вземане, отчитайки го

като загуба, или продължава да го води по избран от него начин, за да може да осчетоводи последващо надлежно доброволно плащане (доброволно плащане от длъжника ще е надлежно и след позоваването на давността, както и след

влизането в сила на решение, с което искът за недължимост на вземането е уважен поради погасителна давност, респ. след влизането в сила на решение, с което искът за вземането е отхвърлен като погасен по давност).

Даже да не ги води счетоводно като задължения на ищеца, за ответника по иска винаги е налице възможност за ново изпълнително дело, докато изпълнителният лист не бъде обезсилен или не се установи по исков ред недължимост на сумите по него, което от своя страна обуславя и интереса от отрицателния установителен иск

/в този смисъл Определение № 549 от 29.11.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4317/2018 г., IV г. о., ГК, Определение № 513/24.11.2016 г. по ч. т. д. №

1660/2016 г., 1 т. о., Определение № 410 от 20.09.2018

г. на ВКС по ч. гр. д. № 3172/2018 г., IVз. о. и Определение № 649/26.07.2019 г. по в.ч.гр.д. № 323 от 2019 г. на Пернишкия ОС и др.1.

В Република България, подобно на много европейски правни системи, законът придава на възложеното с времето фактическо положение, приоритет пред формално съществуващото правно положение

посредством института на давността.

Неудовлетвореността на определено по съдържанието си правно очакване поражда несигурност в отношенията между страните, тъй като в основата на облигационните отношения стои частният интерес

на участник в правоотношението и

неговата реализация зависи изключително от инициативата на този, който има основание да изисква определено по съдържанието си изпълнение.

За да получи санкцията на държавата обаче, т.е. възможността за принудително налагане на изпълнението, кредиторът следва да прояви активност в тази насока, като в законоустановения срок потърси

вземането си по съдебен ред - чрез депозиране на молба за издаване на ИЛ по съответния ред, приведе същия в изпълнение пред съответния съдебен изпълнител, както и да извършва определени

предвидени в закона действия, след като вече е налице образувано изпълнително производство.

Всяко едно от тези действия води след себе си евентуално спиране или прекъсване на давността в полза на кредитора, а пропускът на реализацията на такива права поражда за длъжника правния интерес да се противопостави на поисканото изпълнение и съответно задължава съда да откаже да зачете твърдяното притежание.

По отношение на необходимите действия законодателят е предвидил конкретни форма и обем, като те са изчерпателно посочени в част пета на ГПК, а по отношение на тяхното прилагане е налице задължителна съдебна практика,

въведена с Тълкувателно Решение № 2 / 26.06.2015 г. по т.д. № 2 / 2013 г. ВКС, с която трайно бе установено как се прекъсва давността, в рамките на изпълнителното производство и кои са необходимите предпоставки за неговото

прилагане, като се има предвид, че с ППВС № 3/18.11.1980 година бе дадено тълкуване, според което образуването на изпълнителното производство прекъсва давността, като по време на изпълнителното производство давност не

течеше, а с т. 10 от ТР № 2/26.06.2015 година, постановено по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС, обаче е дадено съвсем различно разрешение като е прието, че в изпълнителното производство давността се прекъсва с всяко

действие по принудително изпълнение по смисъла на чл. 116, б „в“, като от момента на същото започва да тече нова давност.

Така според посоченото тълкувателно решение се оказва, че дори не е изпълнително действие и не се прекъсва давността с образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на ПДИ, проучването на имущественото

състояние на длъжника, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др.

Според него давността се прекъсва с *“предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ”*, а именно: *“насочването на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана,*

присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещи, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н.”, като изрично е посочено,

че *“прекратяването на изпълнителното производство става по право, като новата давност започва да тече от предприемането на последното по време валидно изпълнително действие”*.

Доколкото с горепосочените промени върховните съдии измениха в

цялост общоприетата практика по отношение на изчисляване на процесуалните давностни срокове, то практически бе въведена своеобразна санкция по отношение на

недобросъвестните вискатели, които дезинтересирани от изпълнението, не предприемаха никакви реални изпълнителни действия по събиране и обезпечаване на своите притезания, разчитайки изцяло на случайността и интереса на

съдебните изпълнители, но и в същото време не се отказваха от тях, натоварвайки излишно съдебната система, а и длъжника, чието задължение, често, поради натрупване на законна лихви и разноски /за срок по-голям от 4-5 години/

започна да надминава вземането по главницата. Така реално бе постигнато въвеждане на строга процесуална дисциплина, чийто краен резултат спрямо недобросъвестните /незаинтересованите/ вискатели, се изразява в прекратяване на

производството, поради липса на изпълнителни действия, като първо следствие от бездействието им, а оттам - и загуба на принципното право притезанието да се събира по съдебен ред на процесуално основание, като крайна санкция.

В настоящия случай е налице трайно бездействие от страна на вискателя, което е довело не просто до прекратяване на първото изпълнителното производство пред ЧСИ Е. Д., поради липсата на последователни и системни действия от негова страна по обезпечаване и реализиране на вземането, а пред ситуация, в която същият е загубил принципното си право на принудително удовлетворяване на притезанието.

Вземанията на монополиста - ответник са свързани с предоставяне на топлинна енергия и представляват вземания за периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. в от ЗЗД и се погасяват с тригодишна погасителна давност /в съция

смисъл е и константната практика на ВКС и съдилищата е РБ, Решение № 168 от 22.12.2009 год., В КС; ; Решение № 262503 от 15.04.2021 г. по е. гр. д. № 14206/2019 г. на Върх. IV-а състав на Софийски градски съд; Решение №

260995 от 15.02.2021 г. по в. гр. д. № 563 /2019 г. на Върх. IV-в състав на Софийски градски съд; Определение № 805/21.09.2012г. по т.дело № 537/2012г. на II ТО на ВКС, Определение № 46/21.01.2013г. по т.д.№ 679/20/2г. на II ТО на

ВКС и Определение № 480/27.07.2010г. по гр.дело № 221/2010г. на IV ГО на ВКС; Решение № 262215 от 31.03.2021 г. по в. гр. д. № 3720/2021 г. на ГО ЧЖИВ състав на Софийски градски съд;/.

С Определение № 260 от 25.03.2010г. на ВКС по т.д. № 915/2009г., I т.о., ТК е прието, че не следва да се допуска до касационно обжалване въззивно решение досежно приетата от съда кратка 3г. погасителна давност за месечните доставки

на топлофикационното дружество, тъй като точно въпросът дали вземанията за доставена топлинна енергия се погасяват с изтичането на кратката или общата погасителна давност е бил разрешен със задължителна практика /т.2

ТРОСИГТК №1/2009г. - Решение № 168/22.12.2009 г. по т.д. 608/09г. на ВКС, II т.о., постановено по реда на чл.290 от ГПК.

Съгласно чл. 114 от ЗЗД, давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. При периодичните задължения изискуемостта на всяка престация настъпва поотделно.

В настоящия случай падежът на всяко от периодичните задължения е последното число на месеца, следващ отчетния период (месеца на доставката), а от първо число на втория месец, следващ отчетния период, длъжникът би изпаднал в

забава само и единствено ако е абонат на ответника и е имало доставка на топлоенергия на този адрес, (като и двете предпоставки в случая не са налице) има редовно издадена фактура, а не такава която е разпечатана за първи път при

стартиране на съдебното производство и едва тогава върху задължението

започват да се начисляват лихви, които подлежат на доказване по общия ред. Задълженията за лихви върху всяка от главниците са започнали да се натрупват от

първо число на втория месец, следващ отчетния период и се дължат за всеки изминал ден след изпадане в забава на длъжника, тоест след издаване на данъчна фактура, каквато липсва и никога не е била издавана, или след връчване на

покана, считано от когато евентуалният потребител е бил уведомен.

Начисляването на лихва върху прогнозни месечни сметки е нищожно и представлява налагане на нелоялно условие по смисъла на чл. 18, т.1 от ЗЗК (отм.) Прогнозните фактури нямат качеството ликвидно и изискуемо вземане.

Прилагането на „общи условия“ допускащи такава възможност нарушава правата на потребителя и налага дискриминационни условия. В тази си част общите условия съдържат нищожни правни норми, посредством тях се заобикаля

нормативен акт от по-висок ранг. Обществени отношения засягащи неограничен кръг субекти и едностранното регламентиране на задължения следва да бъде извършвано посредством закон, а не посредством едностранно регламентиране „Общи условия“ на дружество монополист.

В същия смисъл е и т. 5, от Решение 5973/10.05.20Юг. по адм. дело № 13185/09г. - петчленен състав на ВАС.

По аргумент от чл. 118 от ЗЗД обаче, изтеклият период от време не засяга самото материално право, а единствено възможността да бъде наложено изпълнението му. Съгласно чл. 120 от ЗЗД единствено длъжникът може да реши дали и

доколко да се ползва от тази защита. В този смисъл изтеклият период от време не лишава от съществуване вземането и следователно не задължава кредитора пито да го заличи, нито да се въздържа от предприемане на изпълнителни

действия по събирането му, защото институтът на давността води до загуба на принципно признато качество на притезанието, а именно - възможността изпълнението му да бъде наложено принудително и то само в случай на възражение от страна на длъжника.

Това е така, защото при липса на такова, всякога наложеното ново изпълнение би било законно и допустимо, независими дали същото принципно е погасено по давност и в този смисъл докато изпълнението му не бъде оспорено от длъжника, същият не би могъл да се ползва от предвидената в закона защита.

В тази връзка изрично е направено възражение за погасяване на вземането по давност, т.к. видно от изложеното и посочените доказателства, между двете най-отдалечени във времето изпълнителни действия, между които давността не е

прекъсната по надлежния ред е повече от три години, което обуславя извода, че вземането е погасено на процесуално основание и взискателят, доколкото с настоящия иск правим възражение в тази посока, не може да налага принудително изпълнение.

Претендираната от взискателя сума обаче, освен че визира задължения, чиито падеж е преди предвидения в закона срок за погасителна давност, то и към днешна дата с оглед неупражняване на каквито и да било процесуални права от

Страна на кредитора ПО отношение на длъжника, вземането е погасено освен на процесуална основа и на материалноправна такава и сумите не се дължат н на това основание.

Това е така, защото вземанията на монополиста - ответник са по евентуално влязла в сила заповед и са свързани с предоставяне на топлинна енергия и представляват вземания за периодични плащания по смисъла на чл. 111, б.„в“ от ЗЗД, поради което и се погасяват с тригодишна погасителна давност

/Тълкувателно решение № 3/18.05.2012год. по тълк.дело № 3/2011год. на ОСГТК на ВКС; РЕШЕНИЕ № 149/ 07.05.2019год., постановено по възз.гр.д. № 113/19г ПОС, Решение от 28.06.2019 г. по гр. д. № 1816/2019 г. на IXсъстав на

Районен съд - Перник, Решение № 1771/10.07.2018г. по гр.дело

Хя2108/2018г. по описа на САС, Решение от 11.10.2018г. на СГС по гр. дело № 10267/2017г., Определение № 265 от 27.09.2013 г. по търг. д. № 3298/2013 г. на Върховен касационен съд

в същия смисъл е и константната практика на ВКС и съдилищата в РБ, Решение № 168 от 22.12.2009 год., ВКС; Решение № 262215 от 31.03.2021 г. по в. гр. д. № 3720/2021 г. на ГО ЧЖІV състав на Софийски градски съд; Решение №

262503 от 15.04.2021 г. по в. гр. д. № 14206 /2019 г. на Възз. IV-а състав на Софийски градски съд; Решение № 260995 от 15.02.2021 г. по в. гр. д. № 563 /2019 г. на Възз. IV-е състав на Софийски градски съд; Определение № 805/21.09.2012г.

по т.дело Хя 537/2012г. на II ТО на ВКС, Определение № 46/ 21.01.2013г. по т.д.№ 679/2012г. на II ТО на ВКС и Определение № 480/27.07.2010г. по гр.дело № 221/2010г. на IV ГО на ВКС имн.др./.

И в теорията и в практиката влязлата в сила заповед не се приравнява на влязло в сила съдебно решение

/в този смисъл: Решение № 262215 от 31.03.2021 г. по в. гр. д. № 3720/2021 г. на ГО ЧЖ IV състав на Софийски градски съд; Решение № 262503 от 15.04.2021 г. по в. гр. д. № 14206 / 2019 г. на Възз. IV-а състав на Софийски градски

съд; Решение № 260995 от 15.02.2021 г. по в. гр. д. № 563/2019 г. на Възз. IV-е състав на Софийски градски съд; Определение № 805/21.09.2012г. по т.дело № 537/2012г. на II ТО на ВКС, Определение № 46/ 21.01.2013г. по т.д. №

679/2012г. на II ТО на ВКС и Определение № 480/27.07.2010г. по гр.дело № 221/2010г. на IV ГО на ВКС/,

поради което и за новата погасителна давност се прилагат правилата на чл. 110 и чл. 111 от ЗЗД, в зависимост от вида на вземането.

Същото становище е застъпено и в т. 14 от ТР № 2/26.06.2015 година, постановено по търк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС. Това е така, защото същата е издадена на несъдебно основание, което е изрично посочено и в самата

заповед. Именно по тази причина при снабдяване на кредитора с изпълнителен лист в заповедното производство, за вземането не се поражда сила на присъдено нещо, поради което не се променя давностния срок, с изтичането на който

то се погасява. Аргумент за това намира и в ППВС 2 / 29.09.1977год. по гр.дело № 1 /77 год., което към настоящия момент не е загубило сила. Според разясненията дадени в ППВС № 2 /1977год., т. 2 на отмяна по реда на

извънinstancионното производство по чл. 303 и слдв. от ГПК подлежат само тези съдебни актове, които разрешават материалноправен спор със сила на присъдено нещо, по които спорните въпроси не

могат да бъдат пререшавани и

срещу които не е предвиден друг ред за защита /напр. необжалваемите и ползващи се със сила на присъдено нещо решения, прекратителни определения при отказ от иск, съдебните актове, които

поради даденото с тях

разрешение на материалноправните въпроси, са приравнени по правни последици на влезли в сила решения и за които законът не предвижда защита по друг ред/. Заповедите за изпълнение не са сред посочените категория актове. Те

са постановени в заповедното производство. съставляващо част от изпълнителното такова, а не част от исковото; не решават материалноправен спор по същество, а процесуалноправният ред на защита на длъжника е предвиден в чл.414

от ГПК, чл. 423 от ГПК и чл. 424 от ГПК. поради което не се ползват със сила на присъдено нещо, нито се приравняват по правни последици на влезлите в сила решения. Ето защо и именно с оглед на горното вземането по евентуално

влязла в сила заповед се погасява с изтичането на три годишната давност по смисъла на чл. 111. б. ..в" ЗЗД, а не с изтичането на общата давност по чл. 110 ЗЗД.

Видно от изложеното по горе относно установените факти чрез справка по второто изпълнително дело пред ЧСИ С. Б. / копие от изпълнителен лист, ведно с печати/, се установява, че първото изпълнително дело № 260/2011г. по

описа на ЧСИ Е. Д., е било образувано по молба на ответника на дата която не е отбелязана реално, като след образуването му по същото няма данни да са извършвани каквито и да било действия от нейна страна по молбата на вискателя, а само е изготвена и връчена ПДИ до длъжника и получена от него на 16.05.2011 г.

По тази причина и доколкото ЧСИ изрично НЕ е посочил като дата на образуване на ИД № 260/2011 г., респ. дата на последно годно да прекъсне давността изпълнително действие - дори да се приеме, че това е датата на получаване на

ПДИ на 16.05.2011 г. - нещо което не е действие по спиране или прекъсване на давността на вземанията по първото изпълнително дело, то в тежест на ответника е да установи всички тези факти и обстоятелства за да докаже

евентуалните си възражения в обратния смисъл. Доколкото постановлението за прекратяване на изпълнителното дело подлежи на обжалване по друг ред и същото не е обжалвано и е влязло в законна сила, то следва да се приеме за

безспорно обстоятелството, че именно на 16.05.2011 г. евентуално е било извършено последното годно да прекъсне давността действие по това изпълнително дело и именно от тази датата е започнала да тече новата давност за вземането.

Точно 9 г. 7 месеца и 6 дни по-късно по искане на вискателя "Топлофикация - Перник" АД, ЕИК: 113012360 и въз основа на процесния лист е образувано второ изпълнително дело, а именно изп.д. № 2384/2020г., по описа на ЧСИ С. Б.

отново срещу същото лице - Б.К.С. в качеството му на длъжник. Смъртта на длъжника, независимо че е посочен в изпълнителния лист като такъв обаче ако е настъпила след образуването на изпълнителното дело, не е

пречка изпълнителното дело да се образува срещу него лично, но след неговата смърт евентуално следва да бъдат конституирани неговите наследници по закон, както и е направило ЧСИ.

Така с оглед на горното се установява, че от датата на извършване на последното валидно изпълнително действие по първото изпълнително дело - евентуално връчването на ПДИ по ИД № 260/2011 г. от ЧСИ Д. и до датата на

образуване на второто ИД № 2384/2020 г. пред ЧСИ Б., и до ден днешен са изминали не 5, не 7, а повече от 11 години, поради което и вземането е погасено по давност по отношение на този длъжник, респективно неговите наследници.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015г., постановено по т.д. №2/2013 г. ВКС, налагането на заповест или възбрана в изпълнителното производство, съставлява насочване на изпълнението върху отделен имуществен обект

на длъжника и то прекъсва давността, тъй като с него започва да се осъществява принудата в изпълнителния процес - длъжникът започва да търпи ограничение в правната си сфера. В тълкувателното решение е посочено също, че в

изпълнителния процес давността се прекъсва многократно - с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Искането да бъде приложен

определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона /чл.116, б. "в" ЗЗД/ давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за

принудително изпълнение. Същото становище се изразява и в Решение № 37/24.02.2021г., постановено по гр.д. № 1747/2020г., по описа на ВКС, 4 ГО.

Именно с оглед на всичко изложено до тук вземането се явява погасено по давност

Не на последно място и самото съществуване на изпълнителния лист е достатъчно основание ищецът, макар и да не е описан в него, но в същото време явяващ се наследник на описаното в него лице за съответната 1/6 част от общото

задължение има правен интерес веднъж завинаги да се разреши със СПН действителното правно положение относно дължимостта на описаните в ИЛ от 25.02.2011 г. издаден по гр.д. № 2317/2010 г. ПРС срещу наследодателя, на неговия

наследник.

По разноските:

С оглед изхода на правния спор, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в тежест на ответната страна е да заплати разноските за платена държавна такса - 25 лева и 1.30 банков превод, както и претендирано адвокатско възнаграждение в размер на 400,00 лева.

При този изход на спора ответникът няма право на разноски.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 439, ал. 1 ГПК, че в полза на „ТОПЛОФИКАЦИЯ ПЕРНИК“ АД, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ж. к. „Мошино“, ТЕЦ „Република“ не съществува изпълняемо право (право на принудително изпълнение) ПОРАДИ ПОГАСЯВАНЕ ПО ДАВНОСТ

срещу Б. К. Г. с ЕГН: *****, с адрес: гр. *****, ул.***** № ** в качеството му на наследник на починалата Д.К. Г.а, ЕГН: ***** и на 1/6 ид.ч. от наследството на същия,

ККАТО И ЧЕ ПОСОЧЕНИЙТ НЕ ДЪЛЖИ на ответника „Топлофикация - Перник“ АД, ЕИК: 113012360 с адрес на управление: гр. Перник, кв. „Мошино“, ТЕЦ „Република“,

1/ 6 от сумите по Изпълнителен лист, издаден на 25.02.2011 г., издаден по ч.гр.д. № 2317 по описа на ПРС за 2010 година, възлизащи на:

сумата **213.42** лева главница /представляващи 1/6 част от общия размер на главницата от 1280.52 лева/, за неплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2007г. до 30.04.2009г;

сумата **67.14** лева - законна лихва за забава на месечните плащания /представляващи 1/6 част от общия размер на законната лихва от 402.85 лева/ за периода 01.07.2007г. до 16.03.20Юг., както и направените по делото разноски в общ размер на:

сумата **20.08 лв.**, / представляващи 1/6 част от общия размер на същите - 120.50 лева/, като погасени по давност; респективно ответникът не притежава правото на принудително изпълнение по горесцитирания изпълнителен лист и за посочената сума спрямо длъжника;

ОСЪЖДА „ТОПЛОФИКАЦИЯ ПЕРНИК“ АД, ЕИК 113012360, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ж. к. „Мошино“, ТЕЦ „Република“ ДА ЗАПЛАТИ РАЗНОСКИ НА:

Б. К. Г. с ЕГН: *****, с адрес: гр. *****, ул.***** № ** в качеството му на наследник на починалата Д.К. Г.а, ЕГН: ***** и на 1/6 ид.ч. от

наследството на същия,и чрез адв.Б.В. – в размер на : 25лв.д.такса и 1.30лв.банков превод, както и 400лв.адв.възнаграждение

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните

Съдия при Районен съд – Перник: _____